

benytte dem med noget Hensyn til de i Udvalget fremkomne Ønsker. Som jeg omtalte under 1ste Afsnit, skal man jo prøve sig frem ved en hel Masse Ting vedrørende Jærnbanevæsenet, som man ikke er fuldstændig klar over endnu. Det er, som sagt, en ung Institution, hvor man naturligvis endnu i lang Tid maa vedblive at gaa efter de Erfaringer, man efterhaanden indhøster. Flertallets Opgave er derfor i Udvalget mere og mere, kan jeg sige, bleven reduceret til at vaage over, at Taksterne paa de korte Afstande ikke blive fordyrede, og til ved samtidig Smøbekommenhed, ved at strække sig saa vidt som muligt over for den højtærede Minister og Mindretallet, at bidrage til at skabe Betingelser, hvorunder Loven kunde blive gennemført. Der kunde maaste være nogen Grund til at tale om forskellige andre Principspørgsmaal, som have været fremme i Udvalget, f. Eks. Spørgsmaalet om, hvor stor Afstanden skal være mellem de forskellige Personklasser og flere andre, men da man imidlertid nu saa godt som er kommen overens i Udvalget om de forskellige Grundtakster, og man forhaabentlig ogsaa vil komme overens med den højtærede Minister, er der ingen Anledning til en Omtale heraf. Saa længe disse Spørgsmaal altsaa ikke komme frem under en eventuel Diskussion, skal jeg foreløbig lade dem ligge. Det har jeg kan her vistnok tale paa hele Udvalgets Vegne — været dettes Ønske gennem de stillede Ændringer at skaffe rejsende og Forsendere de flest mulige og størst mulige Bevemmeligheder til den billigst mulige Pris. Ved Siden deraf har det ogsaa været et almindeligt Ønske, at det nuværende, procentvise Udbytte af Jærnbannerne ikke bliver i høert Grad synderlig lavere, end det er, og altsaa ikke gaar synderlig ned under de omtrent 2 pCt., som det for Tiden er. Ved denne Forrentning yder Staten ikke saa lidet til Jærnbanevæsenet, og dette Tilskud bliver til Dels betalt af dem, der ikke benytte Jærnbanen, idet der gennem Beskatningen bliver betalt Tilskud af Samfundets Borgere uden Hensyn til, om de benytte Jærnbanen eller ej. Udvalget finder imidlertid, at det er berettiget, at Samfundet i sin Almindelighed, altsaa ogsaa de Borgere, som ikke rejse, bidrager noget til Jærnbanevæsenet. Det er nemlig en anerkendt Sandhed, at en veludviklet Kommunikation kommer lige saa godt Samfundet i sin Helhed som de enkelte rejsende og Forsendere til gode, og det Tilskud, Staten saaledes yder Jærnbanevæsenet paa denne Maade, mener man, kan siges at være ret passende. Til disse almindelige Udtalelser skal jeg fore-

løbig indskrænke mig, og skal derefter kort gennemgaa de Ændringsforslag, som ere stillede i Ændringsforslagslisten til dette Afsnit. Til § 59 har et Flertal stillet en Ændring, der gaar ud paa, at „Stiftstidenderne“ og „Berlingske Tidende“, som ere nævnte der, udgaa, og at der indføres et almindeligere Udtryk for et til Optagelse af offentlige Kundgørelser autoriseret Blad i Kjøbenhavn. Naar man har ladet Stiftstidenderne udgaa, skal jeg bemærke, at det ikke er noget større, hvorom det her drejer sig, det er kun angaaende Averteringen om, naar Taksterne ere til Salg, det er ikke selve Taksterne, det drejer sig om. Naar man har indsat denne Ændring, er det, fordi man erkender, at der mange Steder er vokset Blade op ved Siden af Stiftstidenderne, der have betydelig større Læsefreds, og derfor ville yde et saa meget solidere Grundlag for Avertering. Der har været Tale om i Udvalget enten at nævne bestemte Blade eller f. Eks. at lægge Antallet af Abonnenter til Grund, men dette sidste har man dog fundet uheldigt, og man er derfor bleven enig om at lade Stiftstidenderne gaa ud og stille alle Blade lige, saaledes at ethvert Blad, der fordrer det, kan saa disse Meddelelser tilsendt franko, for saa vidt de have lyst til at meddele deres Læsere det. De almindelige Udtryk i Stedet for „Berlingske Tidende“ har man valgt, fordi man ikke ved en anden Udtryksmaade vilde foregribe en eventuel anden Ordning af Forholdet med „Berlingske Tidende“ end den, der nu eksisterer. Til § 60, der er den Paragraf, der særlig omhandler Persontaksterne, er der af Udvalget stillet en Ændring, som gaar ud paa, at man ikke vil fastslaa ens Pris for alle Tog uanset Kørehastigheden af Hensyn til, at der i Tiden kunde indtræffe Tilfælde, hvor man kunde ønske at tage en mulig højere Betaling for Ekspres- og Iltog. Det er nemlig i den højtærede Ministers Forslag fastsat, at Prisen skal være ens for alle Tog, uanset Kørehastigheden, og det er ogsaa Udvalgets Ønske, at det skal blive ved med det foreløbig, men man har som sagt ikke villet binde Hænderne i saa Henseende paa Administrationen. Jeg antager, at den højtærede Minister for saa vidt vil være taknemmelig for, at vi have ladet den paa-gældende Sætning gaa ud. — Under Nr. 40 til samme Paragraf har et Flertal stillet et Takstforslag. Dette Takstforslag er i Virkeligheden i det væsentlige det samme som Regeringens, det vil sige som anden Del af Regeringens Forslag. Der er om jeg saa maa sige, et principalt og et subst-